

Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava jer nije ispunio obvezu ispitivanja dokumenata u pogledu kojih se odbija pristup, smatrajući da postupanje Komisije može kontrolirati bez da konzultira predmetnu dokumentaciju.

4. Četvrti žalbeni razlog: proturječnost i pogreška koja se tiče prava jer Opći sud nije pridao odgovarajuću važnost procesnim nedostacima počinjenim kod donošenja pobjejane odluke.

Pobjijana presuda sadrži pogrešku koja se tiče prava u dijelu u kojem Opći sud nije prihvatio da su procesne pogreške koje je počinila Komisija utjecale na mogućnost podnositelja zahtjeva da iznese svoj stav o primjeni pretpostavke povjerljivosti u konkretnom slučaju. Opći sud pogrešno je zaključio da su dotične pogreške ostavile procesna prava podnositelja zahtjeva bez učinka te tako praktički pretvorile opću pretpostavku o štetni za istragu iz relativne u apsolutnu presumpciju.

5. Peti žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava u dijelu u kojem je Opći sud negirao postojanje prevladavajućeg javnog interesa.

Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdio da ne postoji prevladavajući javni interes koji bi mogao prevladati nad iznimkama iz članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001, bez da je obratio dužnu pažnju na argumentaciju koju je po tom pitanju iznio tužitelj.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. lipnja 2015. uputio Sąd Apelacyjny w Warszawie (Poljska) –
Edyta Mikołajczyk protiv Marie Louise Czarnecke, Stefana Czarneckija**

(Predmet C-294/15)

(2015/C 311/23)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj i žalitelj: Edyta Mikołajczyk

Tuženici i druge stranke u žalbenom postupku: Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki

Prethodna pitanja

1. Ulaze li postupci o poništaju braka nakon smrti jednog od bračnih drugova u područje primjene Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000⁽¹⁾?
2. U slučaju potvrđnog odgovora na prvo pitanje: obuhvaća li područje primjene gore navedene uredbe i postupke o poništaju braka koje pokreće osoba koja nije jedan od bračnih drugova?

3. U slučaju potvrđnog odgovora na drugo pitanje: može li se nadležnost suda u postupcima o poništaju braka koji pokreće osoba koja nije jedan od bračnih drugova zasnovati na temeljima navedenima u članku 3. stavku 1. točki (a) petoj i šestoj alineji Uredbe?

(¹) SL L 338, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 19., svezak 3., str. 133.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2015. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) – „Borta” UAB protiv Nacionalne lučke uprave Klaipėda

(Predmet C-298/15)

(2015/C 311/24)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Podnositelj zahtjeva: „Borta” UAB

Protivnik zahtjeva: Nacionalna lučka uprava Klaipėda

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 37., 38., 53. i 54. Direktive 2004/17 (¹) razumijevati i tumačiti, bilo zajedno ili odvojeno (ali bez ograničavanja na te odredbe), na način da se:
 - (a) protive nacionalnom pravilu prema kojem ponuditelj mora obaviti glavne radove kako ih je odredio javni naručitelj kada se koristi podizvodčima da bi izvršio ugovor o radovima?
 - (b) protive planu određenom u dokumentaciji za nadmetanje kojim se dopušta grupiranje profesionalnih kapaciteta ponuditelja, poput onog koji je utvrdio javni naručitelj u spornom pozivu na nadmetanje, zahtijevajući da dio koji se odnosi na profesionalne kapacitete dotičnog gospodarskog subjekta (partnera u zajedničkom poduhvatu) razmjerno odgovara dijelu radova koje on uistinu izvršava prema ugovoru o javnoj nabavi?
2. Treba li odredbe članaka 10., 46. i 47. Direktive 2004/17 razumijevati i tumačiti, bilo zajedno ili odvojeno (ali bez ograničavanja na te odredbe), na način da:
 - (a) načelo jednakog postupanja prema ponuditeljima i načelo transparentnosti nisu povrijedeni kada javni naručitelj:
 - u dokumentaciji za nadmetanje unaprijed propiše načelnu mogućnost grupiranja profesionalnih kapaciteta ponuditelja, ali ne propiše konkretnе načine za njezino ostvarivanje,
 - naknadno, tijekom postupka javne nabave, detaljnije definira uvjete za ocjenjivanje sposobljenosti ponuditelja propisujući određena ograničenja u pogledu grupiranja profesionalnih kapaciteta ponuditelja,
 - zbog tog preciznijeg definiranja sadržaja zahtjeva koji se odnose na sposobljenost, produlji rok za podnošenje ponuda i to produljenje objavi u Službenom listu?